

บันทึก

เรื่อง การตีความมาตรา ๙๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ กับข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๙ (ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน และการตรวจเงิน ขึ้นใช้บังคับตามข้อ ๑๘ (๒) แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๙ หรือไม่)

กรุงเทพมหานคร ได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๑๐๐/๖๘๕๑ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรุงเทพมหานคร มีปัญหาการตีความมาตรา ๙๗ (๔)^๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ กับข้อ ๑๘ (๒)^๒ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๙ ซึ่งมีข้อความตามลำดับดังนี้

^๑ มาตรา ๙๗ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจะตราขึ้นได้โดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร

(๒) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจตราเป็นข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

(๓) การดำเนินการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร

(๔) การคลัง การงบประมาณ การเงิน การทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การจ้าง และการพัสดุ

ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจะกำหนดโทษผู้ละเมิดข้อบัญญัติไว้ด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษจำคุกเกินหกเดือน และหรือปรับเกินหนึ่งหมื่นบาท

^๒ ข้อ ๑๘ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมงบประมาณเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) จัดให้มีการควบคุมการรับและเบิกจ่ายเงินให้เป็นไปตามงบประมาณและเงินประจำงวด

(๒) กำหนดระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน และการตรวจเงิน

(๓) จัดให้มีการตรวจเอกสารการขอเบิกเงิน การจ่ายเงิน และการก่อหนี้ผูกพัน ตลอดจนเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำส่งเงิน

(๔) จัดให้มีการกำหนดและควบคุมระบบบัญชี แบบรายงานและเอกสารอื่นเกี่ยวกับการรับจ่ายและหนี้

(๕) กำหนดระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยเงินทดรองราชการ

“มาตรา ๙๗ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจะตราขึ้นได้โดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร ในกรณีดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) การคลัง การงบประมาณ การเงิน การทรัพย์สินการจัดการประโยชน์จากทรัพย์สิน การจ้าง และการพัสดุ

ฯลฯ

ฯลฯ

“ข้อ ๑๘ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมงบประมาณเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ และให้มีอำนาจเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

ปัญหามีว่า ข้อ ๑๘ (๒)^๓ แห่งข้อบัญญัติดังกล่าวให้อำนาจผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในการกำหนดระเบียบหรือข้อบังคับที่เกี่ยวกับการเงินหลายเรื่อง ซึ่งแท้จริงแล้วก็อยู่ในเนื้อหาของเรื่องการเงินทั้งสิ้น ดังนั้น ถ้าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครออกระเบียบในเรื่องการเงินเหล่านี้ใช้บังคับโดยมิได้ออกเป็นข้อบัญญัติ จะเป็นการขัดกับมาตรา ๙๗ (๔)^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ที่บัญญัติว่าเรื่องการเงินให้ตราเป็นข้อบัญญัติ หรือไม่

เรื่องนี้กรุงเทพมหานครได้ให้คณะกรรมการประสานงานและศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของกรุงเทพมหานครพิจารณา คณะกรรมการดังกล่าวได้พิจารณาแล้วมีความเห็นเป็นสองฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องวิธีการงบประมาณนั้นตราขึ้นโดยอาศัยมาตรา ๙๗^๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยผ่านความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานครแล้ว เมื่อข้อ ๑๘ (๒)^๖ แห่งข้อบัญญัตินี้กำหนดให้อำนาจผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครออกระเบียบหรือข้อบังคับในเรื่องการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน และการตรวจเงินได้ ก็ชอบที่จะดำเนินการตามที่ข้อบัญญัตินี้ให้อำนาจไว้ มาตรา ๙๙^๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ได้ให้ความหมายของข้อบัญญัติ

^๓ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

^๗ มาตรา ๙๙ ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครที่เกี่ยวกับการเงิน หมายความว่าร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยข้อความต่อไปนี้ทั้งหมดหรือแต่ข้อใดข้อหนึ่ง

(๑) การตั้งขึ้นหรือยกเลิก หรือลด หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือผ่อนหรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีอากร

(๒) การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินของกรุงเทพมหานครหรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของกรุงเทพมหานคร

(๓) การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้เงินกู้

กรุงเทพมหานครที่เกี่ยวกับการเงินว่าหมายความว่าร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วย
ข้อความต่อไปนี้ทั้งหมดหรือแต่ข้อใดข้อหนึ่ง คือ

(๑) การตั้งขึ้นหรือยกเลิก หรือลด หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือผ่อนหรือวาง
ระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีอากร

(๒) การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินของกรุงเทพมหานคร หรือการโอน
งบประมาณรายจ่ายของกรุงเทพมหานคร

(๓) การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้เงินกู้

(๔) การคลัง การงบประมาณ การเงิน การทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จาก
ทรัพย์สิน การจ้างและการพัสดุ

(๕) การพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร

(๖) การออกพันธบัตรของกรุงเทพมหานคร

ดังนั้น การที่ข้อ ๑๘ (๒)^๔ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่องวิธีการ
งบประมาณ ได้บัญญัติความไว้เช่นนี้ ย่อมถือได้ว่าเรื่องการเงินในส่วนที่เกี่ยวกับการรับเงิน การ
เบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน และการตรวจเงิน ได้ตราเป็นข้อบัญญัติแล้ว และ
สภากรุงเทพมหานครได้ให้ความเห็นชอบแล้วว่าเรื่องการเงินในกรณีดังกล่าวให้อยู่ในอำนาจของ
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่จะออกระเบียบหรือข้อบังคับได้ โดยมีได้กล่าวถึงไปถึงเรื่องการเงิน
ในกรณีอื่น ๆ ตามมาตรา ๙๙^๕ ซึ่งยังต้องกำหนดโดยข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครอยู่เช่นเดิม

ความเห็นตามแนวของฝ่ายที่หนึ่งนี้ เกิดจากการเทียบเคียงข้อบัญญัติ
กรุงเทพมหานครเรื่องวิธีการงบประมาณ กับพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่ง
มาตรา ๒๑ (๒)^{๖๐} บัญญัติว่า ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการ

(๔) การคลัง การงบประมาณ การเงิน การทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน
การจ้างและการพัสดุ

(๕) การพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร

(๖) การออกพันธบัตรของกรุงเทพมหานคร

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างข้อบัญญัติใดเป็นร่างข้อบัญญัติเกี่ยวกับการเงินที่จะต้องมีการ
รับรองของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือไม่ ให้ประธานสภากรุงเทพมหานครเป็นผู้วินิจฉัย

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๗)

^{๖๐} มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมงบประมาณเพื่อปฏิบัติการให้
เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) จัดให้มีการประมวลบัญชีการเงินแผ่นดิน

(๒) กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและ
การนำเงินส่งคลัง ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๓) จัดให้มีการตรวจเอกสารการขอเบิกเงิน การจ่ายเงินและการก่อหนี้ผูกพัน ตลอดจน
เอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการรับเงิน การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง

(๔) กำหนดและควบคุมระบบบัญชี แบบรายงาน และเอกสารเกี่ยวกับการรับจ่ายเงินและ

เบิกจ่ายจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เมื่อพิจารณามาตรา ๑๒๔^{๑๑} ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบแล้วก็เห็นได้ว่า เรื่องเกี่ยวกับการเงินนั้นต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ และการที่พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ บัญญัติความตามมาตรา ๒๑ (๒)^{๑๒} ดังกล่าวแล้วข้างต้น ก็หมายความว่า เรื่องการเงินในกรณีเบิกจ่ายจากคลัง การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลังนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสามารถกำหนดเป็นระเบียบหรือข้อบังคับโดยความเห็นของคณะรัฐมนตรีได้ โดยมีต้องตราเป็นพระราชบัญญัติขึ้นมาต่างหากแต่อย่างใด และหากเทียบเคียงต่อไปถึงการใช้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังดังกล่าวข้างต้นแล้ว ก็จะเห็นได้ว่า คำว่า การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลัง มีความหมายในขอบเขตที่กว้างขวางดังจะเห็นได้จากระเบียบต่าง ๆ ที่วางไว้ เช่น ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในและกองอำนวยการกลาง สำนักผู้บัญชาการทหารสูงสุด(กรป.กลาง) พ.ศ. ๒๕๒๕ ระเบียบการจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๒ ระเบียบการจ่ายเงินประจำตำแหน่งผู้บริหารในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๔ ระเบียบการจ่ายเงินค่าสอนพิเศษในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๒๐ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลกรรมการและเจ้าหน้าที่สอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๑๙ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๔ ระเบียบการจ่ายเงินค่ารับรองชาวต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๐ ระเบียบ

หนี้

(๕) กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยเงินทดรองราชการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^{๑๑} มาตรา ๑๒๔ ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเสนอได้ก็ต่อเมื่อมีคำรับรองของนายกรัฐมนตรี

การเสนอร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะกระทำได้เมื่อพรรคการเมืองที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นสังกัดมีมติให้เสนอได้ และต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองนั้นไม่น้อยกว่ายี่สิบคนรับรอง

(๑) การตั้งขึ้นหรือยกเลิกหรือลดหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร

(๒) การจัดสรร รับ รักษาหรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน

(๓) การกู้เงิน หรือการค้ำประกันหรือการใช้เงินกู้

(๔) เงินตรา

ในกรณีที่เป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติใดเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินที่จะต้องมีการรับรองของนายกรัฐมนตรีหรือไม่ ให้เป็นอำนาจของประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้วินิจฉัย

^{๑๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑๑)

กระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนอาสาสมัครทหารพรานกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นต้น กล่าวโดยสรุปก็คือ หากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจในการกำหนดระเบียบหรือข้อบังคับใด ๆ เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงิน และการนำส่งเงิน ตามอำนาจที่ได้รับจากความในมาตรา ๒๑ (๒)^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ แล้ว ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครก็ควรมีอำนาจในการกำหนดระเบียบหรือข้อบังคับได้ในทำนองเดียวกัน เท่าที่อยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของการบริหารงานกรุงเทพมหานคร

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า เรื่องนี้จำเป็นต้องยึดมาตรา ๙๗^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นหลัก เพราะเป็นกฎหมายที่มีฐานะสูงกว่าข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่องวิธีการงบประมาณ นอกจากนั้น เรื่องที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน และการตรวจเงิน ก็คือส่วนหนึ่งของเรื่องการเงิน ฉะนั้น จึงต้องตราเป็นข้อบัญญัติโดยอาศัยมาตรา ๙๗^{๑๕} ดังกล่าว

ส่วนการออกระเบียบตามข้อ ๑๘ (๒)^{๑๖} แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๙ น่าจะกระทำในกรณีเป็นการกำหนดรายละเอียดของเรื่องการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน และการตรวจเงิน ตัวอย่างเช่น เรื่องการเบิกจ่ายเงิน กรณีที่ว่าใครมีหน้าที่เป็นผู้เบิกเงิน ฎีกาเบิกเงินมีประเภทใดบ้าง การเบิกเงินงบประมาณจะกระทำได้อย่างไรเฉพาะที่ได้รับอนุมัติจัดสรรแล้ว การเบิกเงินตัดปีจะทำได้โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ฯลฯ เหล่านี้ น่าจะเป็นสาระสำคัญของเรื่องการเบิกจ่ายที่จะต้องตราเป็นข้อบัญญัติ ส่วนรายละเอียด เช่น ฎีกาต้องเขียนด้วยหมึกหรือพิมพ์ให้ชัดเจน การแก้ไขจำนวนเงินมีหลักเกณฑ์ต้องปฏิบัติอย่างไร การกำหนดให้หน่วยงานที่เบิกเงินต้องส่งเอกสารอะไรบ้างให้หน่วยการคลังตรวจสอบ ฯลฯ เหล่านี้ น่าจะเป็นรายละเอียดที่ควรออกเป็นเพียงระเบียบได้

กรุงเทพมหานครเห็นว่า เรื่องนี้เป็นปัญหาสำคัญที่เกี่ยวกับการตีความข้อกฎหมาย จึงขอหารือว่า ในเรื่องเกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน และการตรวจเงิน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจออกระเบียบขึ้นใช้บังคับโดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๘ (๒)^{๑๗} แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๙ หรือจะต้องตราเป็นข้อบัญญัติโดยอาศัยความตามมาตรา ๙๗ (๔)^{๑๘} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และหากความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นไปตามกรณีหลังนี้แล้ว ขอทราบว่าข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๙ จะมีที่ใช้ในกรณีใด

^{๑๓} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑๐)

^{๑๔} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^{๑๕} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^{๑๖} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

^{๑๗} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

^{๑๘} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวพร้อมทั้งฟังคำชี้แจงของผู้แทนกรุงเทพมหานครและผู้แทนสำนักงานประมาณแล้ว ประเด็นที่จะพิจารณาอยู่ที่ว่า กิจการเกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงินการเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน และการตรวจเงิน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจออกเป็นระเบียบหรือข้อบังคับได้ตามข้อ ๑๘ (๒)^{๙๙} แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๙ หรือจะต้องตราเป็นข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) เห็นว่า กิจการดังกล่าวได้ออกเป็นข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครแล้ว และข้อบัญญัตินั้นได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนดเป็นระเบียบหรือข้อบังคับได้เพื่อควบคุมงบประมาณและปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงมีอำนาจออกระเบียบหรือข้อบังคับได้ มิฉะนั้นข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๙ ข้อ ๑๘ (๒)^{๑๐๐} จะไม่มีผลใช้บังคับ ส่วนระเบียบหรือข้อบังคับที่ออกตามข้อบัญญัตินี้ข้อใดกำหนดนอกเหนืออำนาจที่ให้อำนาจไว้ต้องพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไป หาใช่ไม่มีอำนาจออกระเบียบหรือข้อบังคับดังข้อโต้แย้งของฝ่ายที่สองไม่ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) จึงเห็นว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจออกระเบียบหรือข้อบังคับตามข้อบัญญัติดังกล่าวได้

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบุรณ์

(นายอมร จันทสมบุรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๒๙

^{๙๙} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

^{๑๐๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)